

Ран Босилек

Шарко, Деко и Дана

Що мъка изтегли Шарко от Деко и Дана! Ту го щипнат за носа, ту с вода го полейат, ту в количка го впрегнат.

Търпя, търпя Шарко, не можа да изтрае. Избяга в кучешката страна.

В тая чудна страна само кучета живеят. Дори една котка няма. Кучета ходят с чадъри. Кучета четат вестници. Кучета продават месо в меса-рница. Кучета купуват гевреци. По улици, магазини, из дворища и къщи – навсякъде се чува само: ау, ау, ау!...

Сред кучешката страна се издига златна колиба. В колибата живее най-едротото, най-силното и най-умното куче. Всички кучета са го избрали за свой мъдър и справедлив главатар. На шията му блести гердан от скъпоценни камъни.

Отиде Шарко при кучешкия главатар, поклони се и рече:

– Много ме мъчат Деко и Дана.

– Как те мъчат?

– В кола ме впрягат. Шията ми с верига обврзват. С вода ме поливат...

– Стига, стига! Тия немирници ще получат, каквото заслужават. Ти остана тука! Хей, Черньо!

Едно рунтаво куче изскочи пред главатаря:

– Иди доведи Дека и Дана!

– Слушам!

Черньо замаха опашка и тоз час се втурна през гори, поля и планини към къщата, дето живееха Деко и Дана.

Деко и Дана се прибираха от игрището. Черньо ги причака на вратата. Щом го видяха, Деко и Дана плеснаха с ръце и извикаха: „Ах, какво голямо куче! Ей сега ще го впрегнем!“

Докараха количка. Впрегнаха Черня. Деко и Дана седнаха в колата. Шибнаха Черньо. А той това чака. Полетя като вятър.

Уплашиха се Деко и Дана. Закрещяха:

– Спри, куче! Стой, стой! А Черньо тича ли, тича!

Деко и Дана ударват на молба. А Черньо мълчи и тича колкото може през гори, поля и планини. Спря се чак пред главатарската колиба в страната на кучетата. Две страшни кучета свалиха Дека и Дана от колата.

– Ох, майчице, къде сме? – изпищя Деко.

– Не ни изядайте!... Олеле-е! – заплака Дана.

– Ние не ядем деца – отговориха кучетата. – Ние сме помощници на нашия главатар. Вас чакаме. Ще ви заведем при него. Той ще ви съди, дето измъчвахте Шарко.

През туй време кучешкият главатар излезе от колибата.

– Р-р-р-р! – изръмжа главатарят и показа зъбите си.

„Ей сега ще ни изяде!“ – помислиха си Деко и Дана и затрепераха.

– Ах, вий, лоши деца! – заговори кучешкият главатар. – Как смеете да мъчите наш другар! Ще останете тука, докато ви дойде умът в главата!

Двамата пазачи затвориха Дека и Дана в една колиба. Немирниците се хвърлиха върху купчина слама и заплакаха. Дълго време не можаха да заспят. Най-после заспаха. Присъни им се, че са в къщи при майка си и ядат сладки банички. Но когато се събудиха, намериха само късче сух хляб.

Деко и Дана взеха хляба и го разчупиха. Но две кучета се втурнаха. Отнеха го от ръцете им. Тъй и те отнемаха често хляба от устата на Шарка.

– Ау, ау! – влезе бяло куче в колибата и изведе Дека и Дана.

Впрегна ги в една количка. Седна в количката и ги подкара.

Тичаха, тичаха Деко и Дана – умориха се. Спряха напред пътя.

– Бяло кученце – замоли се Дана, – закарай ни при вашия главатар!

Искаме да му кажеме нещо.

Бялото куче ги закара при главатаря.

– Какво искате? – изръмжа той.

– Искаме да станем добри! – каза Дана.

– Като искате, защо не станете?

– Пусни ни да си отидем при мама! Там ще бъдем много добри! Никога няма да измъчваме Шарка.

– Да дойде тука Шарко! – рече кучешкият главатар на своите помощници.

Те изляяха силно.

Дотърча Шарко и погледна децата.

– Ще простиш ли на тези деца, Шарко? – попита главатарят. – Те казват, че няма вече да те мъчат.

Шарко замаха опашка и рече:

– Мога ли да не им простя. Те ще станат добри деца. Сега разбраха какво ми е било, когато са ме мъчили.

– Щом е тъй, откарайте ги при майка им!

Деко и Дана се поклониха и излязоха. Позволиха им да се качат на количката. Те взеха и Шарка при себе си. Помощниците впрегнаха Черния и той полетя с количката към къщата на децата.

Деко прегърна Шарка и рече:

– Жив да си ни, Шарченце! Ти ни спаси. Никога вече няма да те мъчим!

– И котките няма да мъчим! – добави Дана. – И птичките. Че имай котешка страна, и птичи главатар. Нали, Шарко?

– Ау-ау! – отвърна Шарко и близна Дана по нослето.

КРАЙ

© Ран Босилек

Сканиране, разпознаване и редакция: unicode, 2007

Публикация:

БИБЛИОТЕКА „ЯН БИБИЯН“
ХУМОР * ПРИКЛЮЧЕНИЯ * ЗАБАВНО ЧЕТИВО

Ран Босилек

ГАРВАН ГРАЧИ

Весели приказки и разкази

Подбор, редакция, бележка Дамян Дамев

Художник Ани Ралчева

Художествен редактор Георги Недялков

Технически редактор Катя Бижева

Коректор Емилия Кожухарова

Л. Г. V. Тематичен № 2584. Година 1972.

Дадена за набор на 5. VII. 1972 година.

Подписана за печат на 15. X. 1972 година.

Излязла от печат на 25. II. 1973 година.

Формат 1/32 84/108. Тираж 70 125. Печатни коли 13,75.

Издателски коли 10,43. Цена на книжното тяло 0,52 лева.

Цена подвързана 0,75, мека 0,56 лева.

„Народна младеж“ – издателство на ЦК на ДКМС

Държавен полиграфически комбинат „Д. Благоев“

София 1973

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/3346>]